Ч. 112. Пятниця 3 червня (21 мая) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Вибори на Угорщині. — Гостина Ці аря в Босні. — З Крети.

Президент палати послів скликав на пятницю конференцию провідників клюбів, аби нарадити ся над способом скороченя буджетової дебати в повній палаті. Єсть три можливости що до того: спосіб Вайскірхнера, полягаючий на полученю генеральної і подрібної дискусиї над всіми розділами в одно, дальше розділенє цілого материялу на 4 партиї як було минувшого року і вкінци визначенє одного дня на кожде міністерство. Здаєть ся, що послідний спосіб здобуде більшість. Пятничне засіданє палати буде дуже коротке, бо по полудни збирає ся буджетова комісия. Слідуюче засіданє палати відбуде ся в середу на другий тиждень. Гадають, що до того часу комісия полагодить буджет.

Чеські посли, що належать до буджетової комісиї, відбули вчера конференцию, на котрій обговорювали резолюцию, жадаючу вставленя до буджету суми на ческий университет в Берні. Резолюциї вчера ще не ухвалено і дальші наради будуть вести ся нині.

Буджетова комісия радила вчера над буджетом міністерства просьвіти. Пос. Ґурский реферував о розділі „школи висші“. Поставив резолюцию, аби правительство постарало ся як найскорше о ліпше вивінованє теперішних университетів і о заснованє нових, так аби кождий нарід мав можність побирати науку в своїм ріднім язиці.

За заснованем руского университету у Львові промовляли між ин. пп. Немец і Крамарж. В дискусиї забирав голос також і п. міністер просьвіти ґр. Штірґк і обговорював поодинокі справи шкільні.

Дискусию відтак перервано і відложено єї до нинішного засіданя.

Фінансова комісия вибрала субкомітет з 26 членів до справ податкових. З Галичини увійшли до него пп. Будзиновский, Чайковский, Диямaнд, Ґломбиньский, Кольшер і Левенштайн. Предсїдателем вибрано п. Урбана і визначено справоздавців до поодиноких податків.

На послідним засіданю тої комісиї пояснював фінансове положенє п. міністер скарбу др. Білиньский, звертаючись против докорів, робленних правительству в часописях і в комісиї. Неслушно, каже, говорять, що він не сказав, якого недобору на сей рік треба надіяти ся, та пригадує на свою бесіду, яку мав в палаті послів в жовтни мин. р. Отже бесідник повтаряє тепер те, що говорив тоді. Властивий недобір виносить 42 міліони корон. До сего додати треба ще отсї несподівані позициї: 6 міліонів корон для заспокоєня аграриїв з нагоди закона уповажняючого до торговельних договорів: 4 міл. кор. старих пенсионістів; 12 міл. кор. на проценти від сьвіжих позичок у висоті 300 міліонів кор. Наконець спільні видатки піднесуть ся імовірно о 7 міліонів кор., так що цілий недобір на р. 1910 винесе 71 міл. кор.

Треба ще зазначити, говорив дальше міністер, що державу ждуть отсї видатки: На суспільне обезпеченє треба буде 80—90 міліонів; скороченє часу войскової служби буде вимагати побільшенє видатків найменше о 90 міліонів, котрі буде можна розложити на 4—5 літ. Крім сего прийдуть значні видатки на нові касарні, на узброєнє, на запаси мундурів, кошти вправ і т. п. Ще більші видатки потрібні будуть на скріпленє кріпостий. Видатки на фльоту є двоякі: кошти на доповненя зужитих кораблів і видатки на будову дріднавтів;

Ріттерова історія.

З англійского — Марк Твейна.

Під конець 186— року провів я кілька місяців в Монахові. В падолисті харчував ся я у панни Дальвайнер, улиця Карла I-ого, пів години ходу від мого мешканя в домі вдови, що винаймала нежонатим панам комнати, і де я знайшов нагоду вправляти ся в німецкій мові.

Одного дня ходячи по місті відвідав я один із двох домів, де уряд велить переховувати і стерегти мерців, аж лікарі рішать, що они дійстно, а не позірно неживі. Се було страше місце, ся простора комната. Горілиць на скісних лавках лежало в трох довгих рядах тридцять шість дорослих мерців — із жовтими як віск закостенілими лицями, оповиті білими простиралами. По боках комнати були глубокі ниші і лукові вікна, а в кождім із них лежали білі як мармур діти — чотирнацятеро всіх — до разу засипані та вкриті цьвітами; було видно лишень лиця і схрещені ручки. У всіх тих пятьдесяти нерухомих постатий, без вимку, був на однім пальці правої руки перстінь, від якого виходив дріт до стелі, а відтам до комнати сторожа, який там днював і ночував, щоб поспішити на поміч, скоро би хто з поміж сего білого товариства прокинув ся з завмертя і поворухнув ся — бо кожде хоч би і найлекше порушенє вправляє дріт і дзвінок в рух. Я перенїс ся мимоволі в положенє такого сторожа мерців, коли єго нагло серед бурливої, темної ночи вистрашить із півсну і аж наскрізь пройме голос такого несвійского сиґналу. Ну — спитав я себе — а коли-б так сей сторож на вид оживившого мерця сам мерцем повалив ся на землю? — і коли-б так той чоловік, що саме-що був ще мерцем, подав щиру поміч свому доглядачеви, що властне має вмирати? Але потім докоряв я собі, що на такім сьвятім та сумнім місци допускаю до своєї уяви такі глупі питаня і вийшов з комнати.

На другий день оповів я вдові про свої відвідини, а она відповіла:

— Ходіть лишень зо мною! У мене є постоялець, що був там перше сторожем; він може пояснити вам усе.

Він лежав у постелі з головою високо на подушках; єго лице було зіссане і бліде; єго глубоко запалі очи примкнені; єго рука, що лежала на грудях, виглядала наче кігті, така була костиста і пальці видавали ся такі довгі. Вдова познакомила нас. Очи недужого розкрили ся звільна і блиснули ґрізно із своїх ям: він зморщив хмуре чоло, підніс свою худу руку і показав нам двері. Але вдова не дала тим відстрашити себе і сказала єму, що я чужинець, Американець. Лице недужого змінило нараз свій вираз, роз'яснило ся і виявило живе заінтересованє: за хвилю остали ся ми самі в комнаті.

Я заговорив ломаною німеччиною: він відповів плавно по англійски; отже ми залишили німецку мову.

Ми стали з сим сухітником добрими приятелями. Я відвідував єго що дня, і ми розмовляли про все можливе, — крім жінок і дітий. А коли хто спімнув про чию жінку або дитину, то наслідок був усе троякий: в очах сього чоловіка заясніло на хвильку найприязнійше, найніжнійше і повнє любови сьвітло, зараз потім зникло, а на єго місце являв ся той острий погляд, який я завважив, дивлячись перший раз в єго очи: а нарешті замовкав він від тої хвилі на цілий день, лежав мовчки безпритомний і неначе в думках затоплений, не звертав найменшої уваги на моє „будьте здорові“ і видимо не чув і не видів, як я виходив з комнати.

Коли я так протягом двох місяців був щоденним і одиноким повірником Карла Ріттера, сказав він нараз одного дня:

— Оповім вам свою минувшину.

Я не подавав ся ніколи, аж доси. Але тепер приходить вже мені конець. Ви споминали, що маєте гадку повернути знов до Міссісіпі: отсе, а також незвичайний припадок остатної ночи спонукали мене до рішеня оповісти вам свою минувшину — бо ви будете в Наполеоні в Арканзасі, і я прошу вас, зробіть се для мене і задержіть ся там — зробите се певно, коли почуєте моє оповіданє.

Буду говорити, о скілько можна коротко; се конечне, бо моє оповіданє довге. Ви вже знаєте, як се стало ся, що я поїхав до Америки і осів в тій самітній околиці на півдні; але ви не знаєте, що я мав жінку і дитину. Моя жінка була молода, гарна, мила і о! так бо-

на се треба буде над 300 міліонів, котрі треба буде позичити, але сплату позички розложить ся на довгі літа.

Що-до податкових жерел, остає в силі перший фінансовий плян з вимком податку від пива. Сим пляном мають тепер заняти ся сойми. Всї заповіджені, з вимком податку від сірників; що-до сего проєкту палата послів ще вагає ся, а мінїстер не хоче зазнати того самого, як при проєктї податку від пива.

Вкінци сказав п. мінїстер, що було би великою хибою, коли би тепер не постарано ся недобір покрити, бо тодї фінансове положенє в р. 1911 стало би дуже небезпечним, а жаден мінїстер не зважив би ся ще на одну позичку. Тому просить мінїстер, щоби проєкт передано субкомітетови, і тим способом приготовлено єго полагодженє.

До години 11¹, в ночи звістний був вислїд з 201 виборчих округів. Вибрано 136 послів з правительственної партиї, 12 безпартийних з р. 1867, 20 кошутівців, 12 з партиї Юшта, 3 з партиї людової, 3 послів немадярских народностуй, 2 демократів, а 6 безпартийних з р. 1848. В 7 округах відбуде ся тіснїйший вибір. Кошутівцї утратили 32 мандатів, здобули 5; партия Юшта утратила 44, людова 11 мандатів, здобула 1, немадярскі народности утратили 7 мандатів, демократи 1 мандат. Юшта вибрано в Мако більшостию 12.000 голосів. Між вибранимн суть мінїстри: Зічі, Люкач, Штеренїй, Гієронімі, бувші мінїстри: Аппонїй, Андраші, Польонїй, Сель і ґр. Стефан Тиса. Перепали бувші визначні посли: Семере, Барабаш, Сапари.

Вчера о год. 11 перед полуднем Цїсар з цїлим двором, мінїстрами і достойниками явив ся на терасї конаку в часї походу шкільних дїтий, ведених учителями. Похід тревав пів години, а відтак 200 дїтий, дївчат і хлопцїв відспівало народний гимн. Цїсар, котрий стояв в часї цїлого походу, велїв прикликати до себе управителя хору і висказав єму свою подяку.

Аґентия Гаваса доносить: Здаєть ся, що вручена опікунчим державам нота турецкого правительства в справі Крети змінить погляд на ту справу. Нинї вже не розходить ся о то, аби музулманьскі посли були допущені до палати послів, лише о успокоєнє відносин на Креті. Держави порозумівають ся між собою, аби займити ся тим питанєм. Предложеня критийского правительства уважають держави недостаточними.

Новинки.

Львів, дня 2 червня 1910.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше уділити комітетови будови гр. кат. церкви в Мерищеві перемишляньского повіта зі своїх приватних фондів 200 К запомоги на докінченє будови філїяльної церкви.

— **Іменованя.** П. Мінїстер справ внутрішних поручив управу львівскої дирекциї полициї радникови полициийному др. Йосифови Райнлендерови. — П. Управитель Мінїстерства рільництва іменував старшого ветеринаря повітового, Антона Пільха, інспектором ветеринарийним при львівскім Намістництві. — П. Мінїстер справедливости іменував начальників канцелярий судових Ізраиля Мендля Гиндля в Самборі і Стефана Паславского в Станиславові старшими начальниками канцеляриї полишаючи їх в дотеперішних місцях службових.

— **Надзвичайні загальні збори** товариства „Бурса сьв. Іоана Хрестителя“ в Дрогобичи відбудуть ся дня 11 червня 1910 р. о год. 6 вечером в льокали „Руского Касина“ з порядком дневним: 1) справа розширеня бурси, 2) внески і інтерпеляциї.

— **В справі вступних іспитів до І кл.** В деяких часописях появила ся чутка мов би то сего року вступні іспити до І кл. середних шкіл мали відбувати ся лиш перед вакациями. На основі автентичних інформаций доносить урядова „Gazeta Lwowska“, що чутка та не відповідає правді і що вступні іспити будуть відбувати ся як і попередних лїт також і по вакациях.

— **З тов. „Сільский Господар“.** Загальні збори філїй „Сільского Господаря“ відбудуть ся: в Перемишлянах в недїлю дня 5 с. м. о 3 год. по полудни в сали „Народного Дому“; в Миколаеві над Днїстром дня 5 с. м. по полудни о 5 год. в місцевій Читальни „Просьвіти“ в домі п. Вас. Пришляка на Завалю).

— **На Ясну Гору!** Подібно як в минулих роках так і сего року приготовлює ся богоміле в честь Преосьв. Богородицї на Ясну Гору до Гошова. Люди, що хотять взяти участь в сїм сьвятім богомілю, зволять зголосити ся до ОО. Василиян у Львові, ул. Жовківска ч. 36. Зголошувати ся можна або самим, або через своїх Вир. ОО. Духовних. Цїна їзди там і назад виносить: Зі Львова 4·90 К, з Пустомит 4 К, зі Щирця 3·80 К, з Миколаєва 3·10 К. Відїзд є назначений на 11 червня в суботу рано. Поворот 12 червня в недїлю вечером. Близші відомости подасть Монастир при замовленю білєтів.

жески добра, характерна і шляхотна! А наша мала дївчинка була цїлком така, як єї мама. Ми були найщасливійші з усїх щасливих родин.

Раз в ночи — а було се під конець війни — прокинув ся я з дивного ошоломленя і побачив, що я звязаний і закнебльований і повітрє пересичене хльороформом! Я побачив в комнатї двох людий, з яких один одному говорив пошепки захриплим голосом:

— Я казав їй, що зроблю се, коли не буде тихо, а що до дитини, то — —

Другий перебив єго мягким, плаксивим, голосом:

— Ти-ж казав, що ми лиш закнеблюємо і обрабуємо єї, але не убємо; инакше я був би не пішов з тобою.

— Перестань скавулїти, сказав перший, — я мусїв змінити плян, коли они пробудили ся; ти зробив все, що міг зробити для єї оборони, нехай тобі се вистане; а тепер ходи і поможи менї переглянути все.

Оба они були замасковані і мали на собі грубу, подерту одіж муринів; они мали при собі злодїйску лїхтарню, і при єї сьвітлї побачив я, що той лагіднїйший з поміж двох розбійників не мав великого пальця на правій руцї. Они перешукали хвильку в моїй убогій хатинї, а потім провідник сказав:

— Шкода часу! Нехай сам скаже, де сховав. Вийми єму кнебель і заохоти єго.

— Добре, — сказав другий, — але без битя!

— Нехай і так — то значить, коли буде тихо.

Они підійшли до мене; нараз почули ся на дворі шелест, голоси і стукіт підков; розбійники принишкли і надслухували; голос все наближав ся, а нарешті почув ся поклик:

— Гей, є там хто в сїй хатї? Засьвітіть, нам треба води!

— Се голос капітана, їй Богу! — сказав більший розбійник і оба втекли другими дверми.

Незнайомі крикнули ще кілька разів і поїхали далї — було їх мабуть кільканайцять — і я не чув більше нїчого.

Я намагав ся з усїх сил видобути ся з пут, але надармо. Я старав ся говорити, але кнебель був застромлений так щільно, що я не міг і пари з уст пустити. Я наделухував, щоб почути голос жінки або дитини, — наделухував довго і уважно, але з того кута комнати, де стояло єї ліжко, не чути було жадного голосу. Се мовчанє ставало з кождою хвилею страшнїйше, віщувало нещастє. Думаєте, що ви були-б витримали хоч годину? Нї? Ну, то повинні ви мати співчутє для мене, бо я витримав аж три. Три години! Се були три віки! Кілько разів била година, здавало ся менї, що роки минули, як я чув єї останний раз! За цїлий той час добував ся я з пут, і нарештї, коли свитало, удало ся менї визволити ся і я встав і випростував свої затерплі кости. Підлога була засїяна всякими річами, які розбійники порозкидали шукаючи за моїм маєтком. Перший предмет, що я побачив, був один із моїх паперів, який оглядав лютїйший розбійник, а потім покинув. На нїм були криваві відбитки пальців розбійника. Я поволїк ся в другий бік комнати. О, там лежали они, бідні, беззахистні і безпомічні! Їх терпіня скінчили ся, а моє аж тепер почало ся.

Чи я шукав помочи суду? Що поможе спрагненому бідакови, коли за него не король? О, нї, нї, нї — я відкинув вмішуванє закона. Закон і шибениця не могли змагати сеї вини. Я хотів сам знайти винного і вирівняти довг. Як се зробити, спитаєте, коли я не видів анї лиць злочинців, анї не чув їх незмінненого голосу, анї не мав найменшої ідеї, хто би се міг бути? А про те був я певний своєї справи — цїлком певний, як найпевнїйший, — я мав слїд — слїд, до якого ви не привязували би найменшої ваги — слїд, з яким навіть детектив не знав би був нїчого вдїяти, бо не вгадав тайни, як єго з ужиткувати. Але про се пізнїйше. Ідїм насамперед за порядком. Була обставина, яка дала менї вказівку в певнім означеним напрямі: ті оба розбишаки були певно вояками, перебраними за волоцюг, і то не повики в войсковій службі, а старі вояки — здаєть ся, при службі; они присвоїли собі войскову поставу, рухи і заховане не в однім днї або місяци, анї в однім роцї. Так я думав, але не казав нїчого. А один із них сказав: „Голос капітана, їй Богу!“ Се був той, якого я шукав. У віддаленю може одної години кватирувало кілька віддїлів піхоти і два шwадрони кінницї. Коли я дізнав ся, що капітан Блеклї з третого шwадрону переїздив тої ночи попри наш дім, і то в товаристві десяти людий, не сказав я нїчого, але постановив у тім шwадронї шукати того чоловіка. В розмові називав я розбишак із розмислом волоцюгами, і люди шукали поміж ними винних — надармо. Нїхто крім мене не мав підозріня на вояків.

З великим трудом златав я собі почами инший одяг із ріжних шматок та латок; в найблизшім містї купив я собі синї порохові окуляри. Коли нарештї табор знесено і третий шwадрон переміщено о двайцять миль на північ до Наполеона, сховав я свій малий засіб гроша в поясї і в ночи пустив ся в дорогу. Коли третий шwадрон прийшов до Арканзаса, був я вже там; а якже, я був уже там з новим ремеслом — як ворожбит. Я заприязнив ся там з всіми закватированими вояками і ворожив усїм їх будучність; але найбільшу увагу присьвятив я третому шwадронови. Для людий сего шwадрону був я безмежно ввічливий; они не могли зажадати від мене нїякої прислуги, не могли нї на що натякнути, чого би я охотно не сповнив. Я був терпливою метою їх жартів, часом грубих, і се збільшувало мою популярність; мене загально люблено.

Я знайшов незабаром одного вояка, що не мав пальця — що за радість для мене! А коли я пересьвідчив ся, що лиш він один із цїлого шwадрону не має правого великого пальця, устунив всякий сумнїв: я був переконаний, що знайшов властивий слїд. Той чоловік був Нїмець, називав ся Кріґер, — у тім шwадронї було девять Нїмців. Я підглядав Кріґера, щоб винайти може деяких єго повірників; але він не мав — здавало ся — нїяких близьких приятелїв. Від тодї став я єго повірником і завдавав собі всякого заходу, щоб скріпити о скілько можна нашу дружбу. Часом мав я таке бажанє мести, що ледво не впав перед ним на колїна з просьбою, щоб сказав, хто вбив менї моїх рідних; але менї удало ся утримати язик за зубами. Я ждав на свій час і ворожив все, коли була лиш нагода до сего.

(Дальше буде.)

— Вписи до жіночої семінариї учительскої і до школи вправ СС. Василиянок в Станиславові улиця Заболотівска ч. 13 відбудуть ся перед феріями від 22 до 28 червня а по феріях від 27 до 31 серпня 1910.

Семінария отворена на підставі дозволу Є.Е. к. Міністра ісповідань і просьвіти з дня 30 жовтня 1909 ч. 40.102 відповідає всім вимогам державних семінарий. — Дирекция.

— Про захоронки в Перемишли подає якийсь дописуватель „Руслана“ з Перемишля слідуючу інформацию: „Прочитавши недавно про скандальне рішенє „общества Ризниця“ в Самборі, викинути Захоронку для дітей з дому, який вправді заінтабульований на „Ризницу“ — а викинути за се, що нею управляють СС. Служебниці, хочу коротко подати, на яких основах стоять захоронки наші в Перемишлі. Основателем і властителем 2 захоронок у нас є старше братство сьв. о. Николая при катедральнім храмі. Братство се складаєсь з робітників, міщан і інтелїґенциї без ріжниці віку і стану. Дорогою записів має оно 4 реальности з домками і чиншом з тих домків, як також вкладками членів (1 К річно) і з полумиска в церкві удержують ся СС. Служебниці в обох Захоронках. Захоронки містять ся на реальностях братства — єдна при ул. сьв. Николая на Ґарбарях, а друга нова (коштом около 20.000 К) при ул. сьв. Іваньскій на Засаню. В захоронках в кождій з окрема буває в місяцях зимових 30—40 дітей денно, а в лїтних місяцях 50—60, по полудни більше як рано. Кромі молитов і пісень учать ся з памяти вершиків і бавлять ся, бож се діти в віцї передшкільнім (до 7—8 року) головно незаможних родичів. Кошт удержаня захоронок менше більше такий: місячно на удержанє 6 СС. Служебниць (по 3 до кождої Захоронки) 120 К, а для найбіднїйших дітей додає ся на обід около 10 К. Братство оплачує всякі направки, рати від довгу і пр., але при добрій воли всьому дає раду а навіть сего року постановлено вибудовати при церкві на Болоню дім мешкальний для сьвященика, на читальню і крамницю. Чиншу з реальностий має братство до 1.800 К, але половину з'їдають податки, репарациї, і т. п.; з вкладок (досить мало) до 200 К, а зі збираня полумиском в церкві до 1700 К річно. На будову захоронки жертвували: 1) мітрат о. Мирон Подолиньский площу за 8.000 К, маґістрат 300 К, Тов. „Віра“ 200 К, „Днїстер“ 100 К, Сойм 100 К. Головою Братства є о. мітрат М. Подолиньский, дорадником правним др. Кормош а касиєром (вже 16 лїт) професор ґімн. Іван Малиновский.

— Репертуар руско-народного театру в Бережанах під дирекциєю Й. Стадника. — (Саля „Сокола“).

В пятницю, дня 3 червня с. р. „Мікадо“, комічна опера в 2 діях Сулївана.

В неділю, дня 5 червня с. р. „Марійка“, чеський народний образ зі співами Мрштіка.

В понеділок, дня 6 червня с. р. „Відьма“, феєрия в 5 відслонах зі співами і танцями Яновскої.

В середу, дня 8 червня с. р. „Фавст“, опера в 5 діях Ґунода. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

Початок о год. 7½ вечером. — Білети продає торговля п. Юзичиньского і Гервого.

— Самоубийство. З Самбора доносять: В понеділок вечером застрілив ся у власнім помешканю підпоручник 77 полку піхоти Гендель. Самоубийник мав літ 23 і був родом з Відня, де жиє ще єго матїр. Гендель мав якраз зі своєю компанією іти на Угорщину. Перед від'їздом мав віддати гроші менажі офіцирскої, в сумі кілька сот корон. Коли тих гроший не міг нігде роздобути, відвів свою компанію на зелїзницю а сам вернув до дому і відобрав собі житє.

— Дрібні вісти. В Сокали відбуде ся дня 5 с. м. в салі „Народ. Дому“ представленє комедиї Карпенка Карого „Суєта“, з котрого дохід призначений на „Інститут дівочий“ в Сокали; відограє аматорский кружок з Нисмич. — Тов. „Труд“ подає до відомости, що приймає замовленя лиш до 15-го червня, бо від 1 липня до 1 вересня с. р. замикає свої робітнї на час ферий. Отже треба з замовленями поспішити.— Пропав без слїду 13-лїтний Стефан Крижановский, син Петра. — П. Йосифа Тарди, артистка з Кольосеум, зґубила золоту брошку з брилянтами вартости около 400 кор. Знахідник дістане 100 кор. нагороди.—Спринця Фельдбав зґубила на Краківскій улици поляресс зі 100 кор., п. Алек. Сускиий зґубив коло Городецкої рогачки 120 кор., а п. Олена Куровска зґубила 78 кор. — На двірци в Богумині знайшов тамошний урядник почтовий в місци відходовім пачку, в котрій було 3000 рублїв, а то: 3 банкноти по 500 рублїв, кілька по 25 рублїв, а прочі по 10 рублїв. Доси не зголосив ся ніхто по ті гроші.

— Заборона уживаня особових поїздів ч. 313 і 323 на шляху Львів-Ходорів і особового поїзду ч. 314 на шляху Ходорів-Львів на підставі робітничих леґітимаций. Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: По мисли постанов особової тарифи (II. часть, 1 зошит, III. розділ, точка I I. A, 3 уступ) здержує ся від 1 мая 1910 перевіз робітників по зниженій цінї особовими поїздами ч. 313 і 323 на шляху Львів-Ходорів на попереднім дни кождої неділї, рим.- і гр.-кат. сьвята, як також особовим поїздом ч. 314 на шляху Ходорів-Львів на дни слїдуючім по неділи або рим.- і гр.-кат. сьваті. Натомість запроваджено для тих шляхів на згаданих днях товарові поїзди більшої скорости: ч. 364 з Ходорова до Львова і ч. 369 зі Львова до Ходорова з розкладом їзди поданим в таб. IX. с з 1 мая 1910.

Телеґрами.

Сараєво 2 червня. Надзвичайним виданєм урядового дневника оголошено нинї цісарский патент з 31 мая с. р. скликуючий сойм Боснї і Герцеґовини на день 15 червня с. р.

Сараєво 2 червня. Цісар жертвував з приватних фондів 15.000 кор. на убогих міста Сараєва, 5000 кор. на убогих Мостару а по 1000 кор. для кождого міста, через котре переїздив і де задержував ся. На каплицю в Кониці жертвував Цїсар 4000 кор. разом 41.700 кор.

Відень 2 червня. Президент мінїстрів бар. Бінерт вернув нинї з Сараєва.

Відень 2 червня. Комісия буджетова вела нинї дискусию над статом мінїстерства просьвіти. Пос. Романчук домагав ся ліпшої репрезентациї інтересів просьвітних і виховавчих Русинів в мінїстерстві просьвіти і гал. краєв. Раді шкільній, котра повинна одержати окрему секцию руску. Справу установленя самостійного руского унїверситету назвав бесїдник вже пильною конечностию культуральною і полїтичною.

Перемишль 2 червня. Нинї настав вибух пороху в камениці під ч. 3 в Ринку. Розсадило двоповерхову офіцину. На місце катастрофи завізвано відділ піонїрів і сторожу пожарну. Здає ся, що суть жертви в людех. Поки що не дасть ся то сконстатувати, бо сусїдні каменицї грозять заваленєм. Місце пригоди окружено войском.

Будапешт 2 червня. До 11 год. перед полуднем знаних було 320 вислїдів виборчих. З того припадає на народну партию працї (правительственну партию) 205 мандатів: на ґрупу Кошута 35, Юшта 28, людову 12, народовостий 5, диких з 1867 р. 13, диких з 1848 р. 9, демократів 2. Відбуде ся ще 11 тіснїйших виборів.

Партия Кошута	тратить	48	мандатів, зискує	9
„ Юшта	„	79	„ „	9
„ людова	„	20	„ „	4
„ народностий	„	12	„ „	1

Білград 2 червня. Войсковий суд зарядив арештованє полковника артилерії Расіча за надужитя при доставах войскових.

Константинополь 2 червня. Як доносять часописи в приватних депешах, войска турецкі обсадили без опору Дякову. Арештовано 6 проводирів альбаньских.

Курс львівский.

Дня 1-го червня 1910.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	680·—	690·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	540·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц. . .	99·10	99·80
4½% листи заст. Банку краєв. .	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%. .	99·70	100·40
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·10	93·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К .	90·80	91·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	65·50	69·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	40·75	47·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	70·—	76·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	29·65	33·65
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Доляр американьский.	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).